Súd:	Okresný súd Partizánske
Spisová značka:	4C/74/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3608899449
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 04. 2008
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Božena Brinčíková
ECLI:	ECLI:SK:OSPE:2008:3608899449.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Boženou Brinčíkovou v právnej veci žalobcu X.. V. V., O. Ž., K. Q. P. Č.. XX proti žalovanému Okresný súd v Žiline, Žilina, Moyzesova 20, o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

Súd určuje, že informácia podpredsedníčky Okresného súdu v Žiline X.. X. T. s obsahom : "Pán V. vedel o sťahovaní. Vedel aj to, že ak neopustí svoju kanceláriu, vysťahuje ho odtiaľ komisia na to zriadená, " uverejnená v denníku Národná obroda dňa 9.4.2002 v článku s nadpisom "Ž. W. V. vybielili kanceláriu" je v časti : "Vedel aj to, že ak neopustí svoju kanceláriu, vysťahuje ho odtiaľ komisia na to zriadená" nepravdivá a právo žalobcu X.. V. V. priznané § 11 Občianskeho zákonníka porušené bolo.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10 000,-Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a mi e t a.

Súd pripúšťa späťvzatie žaloby v časti o uložení povinnosti žalovanému v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku ospravedlniť sa žalobcovi X.. V. V. formou platenej inzercie v denníkoch Práca, SME a Nový čas nasledovne:

"Ospravedlnenie sudcovi Okresného súdu v Žiline X.. V. V.

Vážený pán, X.. V. V., denník Národná obroda dňa 9.4.2002 uverejnil článok s nadpisom "Ž. W. V. vybielili kanceláriu." V tomto článku bolo citované vyjadrenie podpredsedníčky Okresného súdu v Žiline X.. X. T. v tomto znení: "Pán V. vedel o sťahovaní. Vedel aj to, že ak neopustí svoju kanceláriu, vysťahuje ho odtiaľ komisia na to zriadená."

Podpredsedníčka Okresného súdu v Žiline X.. X. T. médiám poskytla nepravdivé informácie, pretože ste nevedeli o tom, že ak neopustíte svoju kanceláriu budete odtiaľ vysťahovaný komisiou na to zriadenou , v čase Vašej dovolenky. Okresný súd v Žiline tieto nepravdivé informácie odvoláva .

Poskytnutím nepravdivých informácii, ktoré boli následne zverejnené, bolo hrubo zasiahnuté do Vášho práva na ochranu osobnosti a za tento postup podpredsedníčky Okresného súdu v Žiline , X.. X. T. sa Vám Okresný súd v Žiline ospravedlňuje.

Povinnosť ospravedlniť sa bola Okresnému súdu v Žiline uložená rozsudkom v konaní pred Okresným súdom v Topoľčanoch."

a v tejto časti konanie zastavuje.

Žalobca je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu náhradu trov konania štátu v sume 819,50 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Trovy konania štátu v sume 819,50 Sk znáša štát.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou pôvodne proti žalovaným v 1. a v 2. rade domáhal uloženia povinnosti ospravedlniť sa mu formou platenej inzercie v denníku Národná obroda za poskytnutie nepravdivých informácii , ktoré boli zverejnené v denníku Národná obroda a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 100 000,-Sk. Žalobu odôvodnil tým, že v súvislosti s vypratáním jeho kancelárie v budove OS Žilina dňa 5.4.2002 a následnej medializácie tohto aktu X.. X.. T. ako podpredsedníčka OS Žilina poskytla médiam informácie, pričom okrem iného v článku v denníku Národná obroda z 9.4.2002 autora X. O. pod názvom " Ž. W. V. "vybielili" kanceláriu" uviedla: " Pán V. vedel o sťahovaní. Vedel aj to, že ak neopustí svoju kanceláriu, vysťahuje ho odtiaľ komisia na to zriadená." X.. X.. T. poskytla médiam nepravdivé informácie, ktoré v kontexte s uverejnenými faktami vytvárajú u čitateľskej verejnosti dojem, že verejnosť zavádzal, pretože o plánovanom vysťahovaní ako i spôsobe vysťahovania bol vopred informovaný. On informoval orgány činné v trestnom konaní ako i médiá po prejavení ich záujmu o to, že diskusie o jeho presťahovaní v rámci budovy súdu prebiehali len v teoretickej rovine ale nikdy nebol dohodnutý konkrétny čas a spôsob presťahovania pracovných a osobných vecí , ktoré mal na pracovisku. Žiadnym spôsobom a nikdy nebol upozornený na to, že bude zriadená komisia na jeho vysťahovanie. Nikdy žiadnym spôsobom neprejavil to, že svoju kanceláriu neopustí. Nikdy teda nebol žiaden dôvod pri zachovaní korektných vzťahov na pracovisku k tomu, aby bol zo svojej kancelárie vysťahovaný počas krátkej 4-dňovej dovolenky komisiou na to zriadenou. Tvrdenia žalovaných, ktoré zverejnili médiá ho postavili do pozície klamára a takýmto spôsobom ho žalovaní poškodili na jeho občianskej cti, tak v laickej ako i odbornej verejnosti. Skutočnosť, že predseda súdu neurčil žiaden konkrétny termín presťahovania vecí z pôvodných do nových kancelárii ako i skutočnosť, že nebol upozornený na to, že bude vysťahovaný komisiou v čase svojej neprítomnosti preukazuje opatrenie predsedu OS Žilina č. Spr. 323/2002 z 27.3.2002. Podľa § 11 OZ má fyzická osoba právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia , občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Rovnaké právo zaručuje aj čl. 19 ods. 1 Ústavy SR, aj Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo 4.11.1950 v čl. 10 ods. 2 uverejnený ako Oznámenie pod č. 209/1992 Zb. Podľa § 13 ods. 1 OZ má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Vo vzťahu k rešpektovaniu práva priznaného čl. 26 Ústavy SR v spojení s čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je potrebné starostlivo rozlišovať fakty a hodnotiace úseky, či oprávnenú kritiku. Hoci pravdivosť faktov možno dokázať , či vyvrátiť, hodnotiace úseky nepripúšťajú dôkaz ich správnosti. Informácie poskytnuté médiám žalovanými rozhodne nie sú hodnotiacim úsudkom , ale sú konkrétnymi faktami , ktoré sú v danom prípade faktami nepravdivými. Nepravdivé informácie poskytnuté médiám žalovanými mali širokú publicitu, pretože boli uverejnené podľa jeho poznatkov prinajmenšom v denníku Národná obroda a teda tieto nepravdivé údaje čítal väčší okruh osôb na území celej SR. V tejto situácii zadosťučinenie formou ospravedlnenia v denníku , v ktorom boli uverejnené nepravdivé informácie , nemôže byť postačujúce a preto sa domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy.

Žalovaný k žalobe uviedol, že podpredsedníčka OS Žilina X.. X.. T. bola v plnom rozsahu oprávnená zastupovať predsedu súdu počas jeho neprítomnosti. Rozvrh práce bol koncipovaný tak, že tam bolo viac podpredsedov a bolo určené v akom poradí predsedu súdu títo zastupujú. Pasívna legitimácia

podpredsedníčky súdu v tomto spore od začiatku chýbala. Žalobca v podanej žalobe nezdôvodnil prečo podpredsedníčku súdu žaluje ako fyzickú osobu , takto napokon postupoval nielen v tomto spore ale aj v ďalších a postupne žaloby menil. Žalobca je naozaj pánom sporu ale je ním od začiatku , teda od 26.7.2002. Okrem toho , čo je uvedené v jeho písomnom vyjadrení, považuje za potrebné doplniť len dve veci. Žalobca si sám vytvoril predpoklad, že s ním musí byť uzavretá dohoda o sťahovaní alebo, že má byť určený presný termín sťahovania s tým, že ak sa toto nestane , tak sudca spĺňa podmienku , že nevedel o sťahovaní. Je to ním vytvorený predpoklad, pretože skutočnosť bola iná. Prvý spôsob nemohol použiť, teda dohodu a určiť presný termín sťahovania, pretože to žalobca odmietol, tak musel použiť jednostranný spôsob presťahovania. Opatrenie z 27.3.2002 z toho vychádzalo, teda z toho, že žalobca bude vysťahovaný aj bez jeho prítomnosti. Súhlasí s tým, že nebol určený presný termín sťahovania ale podstatné je, že o tomto jednostrannom spôsobe sťahovania sudca vedel. Z toho dôvodu podpredsedníčka súdu oprávnene povedala, že sudca , teda žalobca o sťahovaní vedel a vedel aj o nedobrovoľnom sťahovaní , čo bolo vyjadrené slovami komisie. Nevedel o sťahovaní , ktoré on považoval za správne ale vedel o tom, ktoré nariadil on. Od marca do mája bolo veľa mediálnych vystúpení, jeho výsluch na polícii a keď to utíchlo, dal opatrenie z 27.3.2002 založiť. Nejde o žiadne antidatovanie tohto opatrenia, pretože keby to urobil , tak by to bola prvá veta v žalobe žalobcu. Žalobca doručenie opatrenia nikdy nespochybňoval, až v priebehu konania začal naznačovať , že si nie je istý, či mu to bolo doručené pred alebo po sťahovaní. Je to typické pre jeho vyjadrovanie, pretože ak zamestnancom niečo doručujú elektronickou poštou, tak si to dovolí pred súdom spochybniť slovami, že ak je v pošte uvedené slovo ALL, že nevie, čo to znamená, lebo anglicky nerozumie. Sám seba spochybňuje keď vie, že ide o anglické slovo. K opatreniu, ktoré prijal v roku 2002 uvádza, že si musel najprv ujasniť, čo je potrebné urobiť, potom to spísal a oboznámil sudcov. Okrem stretnutia so zamestnancami a sudcami v klubovni alebo v pojednávacej miestnosti, potom vo forme písomných oznámení , považoval za potrebné hovoriť so žalobcom a X.. Q.. T. osobne. Stalo sa tak niekoľko dní pred vydaním opatrenia z 27.3.2002 v kancelárii X.. Q. T., kde bola ona i žalobca. Obaja vyjadrili svoje stanoviská k sťahovaniu najmä s poukazom na ich dlhoročnú prax v justícii. Vyjadrenie žalobcu bolo , že nevidí zmysel v jeho opatreniach a zmenách. Tiež povedal, že po dlhej praxi si nezaslúžia ísť do malých kancelárii. Kedy pred vydaním opatrenia s nimi hovoril si nepamätá. Žalobca povedal, že sťahovanie považuje za prejav jeho šikanovania voči nemu. Pokiaľ prišiel s návrhom na sťahovanie za sudcami a zamestnancami, akceptoval ich požiadavky na praktickú a psychologickú prípravu na sťahovanie, preto žiaden konkrétny termín na presťahovanie neurčoval. Rozhovor so žalobcom a X.. Q. T. uzavrel tak, že ich tak či tak bude musieť presťahovať, aby mohli v zmenách pokračovať. Aj keby opatrenie z 27.3.2002 bolo nekorektné, za podstatné považuje to, že im toto opatrenie doručil a že žalobca o sťahovaní vedel. To je podstatné v tomto spore. Keby bol novinárom povedal o vydaní tohto opatrenia z 27.3.2002, tak by taký článok ako vyšiel v Národnej obrode nemohol vyjsť. Žalobca by nepredstieral pocit, že bol vykradnutý. Bolo možné aj také riešenie, že by určil presný termín vysťahovania žalobcovi a v tom už nie je rozhodujúci jeho dnešný pocit. Rozhodol tak ako rozhodol a akceptoval požiadavky žalobcu aby nebol rušený v práci. Vydaniu opatrenia z 27.3.2002 predchádzalo všetko ostatné, vypisovanie a vypisovanie aj s termínom sťahovania a už musel niečo robiť. Opatrenie z 27.3.2002 doručil žalobcovi na pracovisku v deň jeho vydania. Opatrenie bolo vykonané 5.4.2002. Dňa 5.4.2002 nariadil vedúcemu správy a hospodárke, aby realizáciu opatrenia zabezpečili. Vedúci súdnej správy hovoril so žalobcom . Vedúci správy aj uvažoval o tom, resp. prišiel s tým, aby sa so sťahovaním ešte počkalo a tiež s tým, že X.. Q. T. by sa aj presťahovala ale má nejakú prácu na dokončenie. Prijaté opatrenie musel vedúci správy realizovať, čo bolo pre neho nepríjemné a preto prišiel aj s opatrníckym návrhom vo vzťahu k žalobcovi. Nariadil opatrenie realizovať. V pondelok 8.4.2002 boli žalobcom oboznámené médiá o situácii v jeho kancelárii a informoval ich tak, že ho snáď vykradli a že sa od upratovačky dozvedel, že ho presťahovali. Informáciu , že o sťahovaní nevedel mohol využiť len raz pred novinármi v momente prekvapenia ale nie pred súdom, keď je už zrejmé vydanie opatrenia a komunikácia predtým. Novinári potom prišli za ním. Komunikácia s novinármi sa netýka článku, ktorý bol uverejnený v Národnej obrode. Išlo o komunikáciu v popoludňajších hodinách a v deň , ktorý už presne uviesť nevie. Za podstatné považuje to, že žalobca tvrdí, že o sťahovaní nevedel a oni tvrdia, že vedel. Všetko ostatné , čo do toho žalobca vnáša je nepodstatné. Žalobca o sťahovaní vedel, i keď nevedel, v ktorú hodinu, lebo to bolo podstatou opatrenia o jednostrannom presťahovaní . Z toho dôvodu žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Považuje za absurdné spájať takúto silnú ochranu s interným problémom organizácie a jedného nespratného sudcu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov X.. X. K., X.. Q. T., H.. X. P., X. J., X.. J. V. U. X.. Q. W., oboznámením obsahu opatrenia z 27.3.2002 Spr. 323/02, článku "Ž.É. W. V. "vybielili

kanceláriu" v Národnej obrode, vymenovania z 23.2.2000, poverenia z 2.3.2000 Spr. 185/00, žiadosti o uvoľnenie z funkcie z 19.4.2004, rozhodnutia o uvoľnení z funkcie z 27.4.2004, Rozvrhu práce OS Žilina na rok 2002, harmonogramu vykonávania prác na OS Žilina, fotografii predložených žalobcom , zápisnice z 5.4.2002, žiadosti o vrátenie vecí z 12.6.2002, časti správneho denníka OS Žilina a zistil, že žalobca v roku 2002 vykonával funkciu sudcu na trestnom úseku OS Žilina . Predseda OS Žilina v januári roku 2002 na pracovnej porade so sudcami a zamestnancami súdu informoval sudcov a zamestnancov o zavedení programu súdny manažment a o organizačných zmenách , ktoré si zavedenie tohto programu ale najmä jeho využívanie v praxi vyžiada. Na tejto pracovnej porade informoval aj o tom, že sa v súvislosti so zavedením tohto programu bude meniť aj usporiadanie kancelárií a zamestnancov , ktorí v jednotlivých kanceláriách sedia tak, aby jednotlivé úseky boli usporiadané ako celky. Informoval sudcov i zamestnancov o tom, že v tejto súvislosti bude potrebné sťahovanie sudcov a zamestnancov do iných kancelárií a aj o tom, do ktorých kancelárií by sa mal presťahovať žalobca a X.. Q. T.. Zmeny v súvislosti so zavedením programu súdny manažment, zmeny v organizačnom usporiadaní kancelárii ale i iné zmeny sa následne realizovali. Harmonogram vykonávania týchto prác , ktorý bol súdu predložený obsahuje popis postupu jednotlivých prác , premiestňovanie a zariaďovanie miestností , opatrenia týkajúce sa zabezpečenia hnuteľných vecí , upratovania , osvetlenia a ďalších vecí. Z tohto harmonogramu vyplýva aj povinnosť presťahovať kancelárie žalobcu a X.. Q.. T. na 3. poschodie na trestný úsek podľa vlastného výberu. Úlohy sú v ňom stanovené pre vedúceho súdnej správy a hospodárku v termíne do 8.3.2002. Žalobca svoj názor na jeho presťahovanie z pôvodnej kancelárie do novej kancelárie oznámil žalovanému pri osobnom rozhovore s predsedom okresného súdu . Stanovisko žalobcu bolo nesúhlasné s tým, že kancelária, do ktorej sa mal presťahovať je malá, nevyhovujúca a nie je pripravená. Predseda okresného súdu vydal dňa 27.3.2002 pod Spr. 323/02 opatrenie, ktoré doručil žalobcovi dňa 27.3.2002. Z tohto opatrenia vyplýva, že pre žalobcu a X.. Q.. T. sú ako kancelárie určené 2 kancelárie na 3. poschodí na trestnom úseku. Uvedeným opatrením predseda súdu nariadil, aby z pôvodných kancelárii boli vo vhodnom termíne presťahované veci sudcov do nových kancelárii pričom rešpektuje námietku nerušenia pri práci a sťahovanie môže prebehnúť počas pojednávania alebo po pracovnej dobe. Sudcovia si v prípade potreby zabezpečia svoje súkromné veci a cennosti, aby sa predišlo nedorozumeniam . Z opatrenia vyplýva aj to, že rozhodnutie o presťahovaní vyplýva z organizačných zmien, najmä navýšenia počtu administratívnych pracovníkov s tým, že toto riešenie je optimálne , pretože budú všetci sudcovia a zamestnanci trestného úseku okrem jednej sudkyne umiestnení v jednom bloku budovy. Z opatrenia tiež vyplýva, že žalobca a X.. Q.. T. s rozhodnutím nesúhlasili, preto bolo potrebné vec rozhodnúť, čo prislúcha predsedovi súdu, pričom organizačné záležitosti zabezpečia vedúci súdnej správy a hospodárka súdu. Žalobca nastúpil dňa 28.3.2002 na dovolenku. Pred nástupom na dovolenku okrem opatrenia z 27.3.2002 nedostal žiaden konkrétny pokyn na presťahovanie a nebol mu určený ani termín dokedy sa má z kancelárie vysťahovať. Na základe opatrenia predsedu súdu z 27.3.2002 č. Spr. 323/02 bola dňa 5.4.2002 ustanovená komisia pozostávajúca z vedúceho súdnej správy a ďalších zamestnancov, kancelária žalobcu bola otvorená za účelom presťahovania nábytku a všetkých vecí nachádzajúcich sa v kancelárii do inej kancelárie. O veciach nachádzajúcich sa v kancelárii žalobcu bol zamestnankyňami trestného oddelenia spísaný zoznam, veci boli poukladané do očíslovaných krabíc a zalepené krabice boli poodnášané do kancelárie na trestnom oddelení. Takisto bol nábytok podľa inventára z kancelárie odnesený. Žalobca nastúpil po dovolenke do zamestnania dňa 8.4.2002. Z dôvodu, že nenašiel svoje veci v kancelárii podal trestné oznámenie a poskytol o tom informácie aj médiám. Na základe týchto skutočností bol v Národnej obrode uverejnený článok pod názvom " Ž. W. V. " vybielili" kanceláriu" Z článku vyplýva, že žalobca podal voči MS SR žalobu z dôvodu, že po návrate z dovolenky nemohol pojednávať, pretože svoju pracovňu našiel prázdnu, bez nábytku, osobných a pracovných vecí, čo považuje za hrubý zásah do svojho súkromia. V článku je citované vyjadrenie žalobcu " dosiaľ mi nikto z vedenia súdu nič oficiálne neuviedol." Z článku vyplýva, že žalobca od MS SR vysúdil 6 000 000,-Sk za kauzu z konca roka 1999, keď odmietol na výzvu ministra X. Č. vyplniť tzv. finančné priznanie za čo ho minister odvolal z postu predsedu OS Žilina. OS Bratislava nedávno vyniesol verdikt, podľa ktorého ministerstvo porušilo V. právo na ochranu osobnosti s tým, že rozsudok ešte nie je právoplatný. Autor článku v týchto súvislostiach kládol otázku, či možno za presťahovaním žalobcu vidieť pomstu rezortu spravodlivosti . Informáciu za žalovaného a teda aj odpoveď na otázku autora článku za žalovaného poskytla autorovi článku podpredsedníčka okresného súdu Žilina X.. X. T.. Uviedla : " Absolútne to s tým nemá nič spoločné, nejde o žiadane vyrovnávanie si účtov". Z článku vyplýva, že vysťahovanie žalobcu z jeho kancelárie súvisí vraj s reorganizáciou v súvislosti so zavedením programu tzv. súdneho manažmentu na súde. A ďalej v ňom bolo uvedené doplnenie informácie podpredsedníčky OS Žilina . " Pán V. vedel o sťahovaní. Vedel aj to, že ak neopustí svoju kanceláriu , vysťahuje ho odtiaľ komisia na to zriadená". V článku je uvedené, že veci žalobcu

premiestnili do jeho novej kancelárie a tiež to, že žalobca sa to dozvedel až od upratovačky. Krátko pred tým privolal políciu, lebo si myslel, že ho vykradli. Článok bol uverejnený 9.4.2008 v denníku Národná obroda.

Žalobca žalobu pôvodne podal proti žalovanej X.. X. T. . Podaním zo dňa 20.8.2004 navrhol pripustenie ďalšieho účastníka do konania podľa § 92 ods. 1 OSP na strane žalovaného a to Okresného súdu Žilina. Týmto podaním zároveň navrhol zmenu žaloby. Podaním doručeným súdu 28.9.2004 vzal žalobu proti žalovanej v 1. rade X.. X. T. späť v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 99 999,-Sk, navrhol zastaviť konanie v tejto časti s tým, že na podanej žalobe proti žalovanému v 2. rade trvá v celom rozsahu. Uznesením OS Topoľčany zo dňa 28.2.2005 č.k. PE-4C/122/2003-104 bol do konania pripustený vstup ďalšieho účastníka , OS Žilina na strane žalovanej ako žalovaného v 2. rade. Bolo pripustené späťvzatie žaloby proti žalovanej v 1. rade v časti o náhradu nemajetkovej ujmy v sume 99 999,-Sk a v tejto časti bolo konanie zastavené. Bola pripustená zmena žaloby. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.3.2005. Žalobca podaním z 21.6.2005 vzal žalobu proti žalovanej v 1. rade späť a konanie žiadal zastaviť , týmto podaním zároveň navrhol zmenu návrhu podľa § 95 ods. 1 OSP tak, aby súd určil, že informácia podpredsedníčky OS Žilina X.. X. T. s obsahom "V. V. vedel o sťahovaní. Vedel aj to, že ak neopustí svoju kanceláriu , vysťahuje ho odtiaľ komisia na to zriadená" uverejnená v denníku Národná Obroda 9.4.2002 v článku s nadpisom " Ž. W. V. vybielili kanceláriu" je v časti " vedel aj to, že ak neopustí svoju kanceláriu , vysťahuje ho odtiaľ komisia na to zriadená" nepravdivá a právo X.. V. V. priznané § 11 OZ porušené bolo. V ostatnej časti žalobca zotrval na podanej žalobe. Uznesením zo dňa 13.9.2005 bola pripustená zmena žaloby podľa § 95 od.s 1 OSP a uznesením OS Topoľčany zo dňa 2.2.2006 č.k. PE-4C/122/2003-174 bolo pripustené späťvzatie žaloby proti žalovanej v 1. rade , v tejto časti bolo konanie zastavené a žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanej v 1. rade náhradu trov konania v sume 24 551,-Sk do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v časti o zastavení konania dňom 25.2.2006, v časti o náhrade trov konania dňom 15.2.2007. Žalobca na pojednávaní dňa 17.4.2007 vzal žalobu späť aj v časti, v ktorej sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému ospravedlniť sa mu formou platenej inzercie v denníkoch Práca, SME a Nový čas s textom ospravedlnenia uvedeným v podaní z 21.6.2006. Žalovaný so späťvzatím žaloby žalobcu v tejto časti a so zastavením konania súhlasil.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania a po ich zhodnotení dospel k záveru , že žaloba žalobcu je proti žalovanému podaná dôvodne, i keď nie v celom rozsahu. Žalobca sa podanou žalobou domáhal ochrany osobnosti na základe informácie podpredsedníčky žalovaného , ktorú poskytla denníku Národná obroda dňa 8.4.2002. Žalobca sa po zmene žaloby domáhal určenia, že informácia poskytnutá podpredsedníčkou žalovaného je v časti, v ktorej sa uvádza, že vedel, že ak neopustí svoju kanceláriu, bude z nej vysťahovaný komisiou na to zriadenou nepravdivá a jeho právo na ochranu osobnosti podľa § 11 OZ bolo porušené a zaplatenia nemajetkovej ujmy. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca od januára 2002 vedel o tom, že sa z dovtedy pridelenej kancelárie bude musieť presťahovať do určenej kancelárie na 3. poschodí budovy okresného súdu. Skutočnosť, že o sťahovaní vedel bola preukázaná výpoveďami žalovaného, svedkov a napokon aj žalobcu. Informácia, že vedel o sťahovaní je však len časťou a to prvou časťou vyjadrenia podpredsedníčky žalovaného. Ani samotný žalobca skutočnosť, že o sťahovaní vedel nepopieral, čo vyplýva z jeho výpovede. Žalobca sa napokon nedomáhal ochrany osobnosti v súvislosti s celým vyjadrením podpredsedníčky žalovaného ale iba s jeho určitou časťou. Súd jeho žalobu považoval za dôvodnú v časti, v ktorej sa domáhal určenia, že

jeho právo na ochranu osobnosti bolo porušené tou časťou vyjadrenia podpredsedníčky žalovaného, podľa ktorej vedel o tom, že ak neopustí kanceláriu, bude odtiaľ vysťahovaný komisiou na to zriadenou. Výsledkami vykonaného dokazovania bol jednoznačne preukázané to, že žalobca o sťahovaní vedel ale nebola nimi preukázaná druhá časť vyjadrenia podpredsedníčky žalovaného, že vedel aj o tom, že ak sa sám nevysťahuje, bude z kancelárie vysťahovaný komisiou na to zriadenou. Žalovaný svoje tvrdenie, že žalobca vedel aj o tomto spôsobe vysťahovania preukazoval najmä spracovaným harmonogramom vykonávania jednotlivých prác , z ktorého však vyplýva len určenie kancelárií pre žalobcu a X.. Q. T. na 3. poschodí budovy súdu a povinnosť pre vedúceho správy a hospodárku aby sťahovanie zabezpečili v termíne do 8.3.2002. Ďalším dôkazom , ktorým žalovaný preukazoval vedomosť žalobcu o spôsobe sťahovania bolo opatrenie predsedu súdu z 27.3.2002 č. Spr. 323/02. Z obsahu tohto opatrenia predsedu súdu je zrejmé to, že opatrenie sa týka žalobcu a X.. Q. T. a je z neho zrejmé aj to, že predseda súdu nariaďuje vysťahovanie žalobcu z kancelárie. Vyplývajú z neho aj dôvody predsedu súdu pre takéto rozhodnutie vydané vo forme opatrenia ako aj to, že keď sudcovia s návrhom nesúhlasili, bolo potrebné rozhodnúť a vec uzatvoriť s tým, že organizačne sťahovanie zabezpečí vedúci súdnej správy a hospodárka súdu. Z uvedeného obsahu opatrenia vyplýva to, že predseda súdu žalobcovi nariaďuje vysťahovanie z kancelárie, vyplývajú z neho dôvody, pre ktoré predseda súdu takto rozhodol, nutnosť takto rozhodnúť, pretože žalobca a X.. Q. T. s tým nesúhlasili ako aj to, že povinnosť organizačne zabezpečiť sťahovanie má vedúci správy a hospodárka. Z opatrenia predsedu súdu s týmto obsahom sú zrejmé a jednoznačné len tieto skutočnosti ale nie je z neho zrejmé to, že žalobca potom ako mu bolo doručené toto opatrenie , teda nariadenie vysťahovať sa naďalej so sťahovaním nesúhlasil, pretože po prijatí tohto opatrenia a nariadenia vysťahovať sa, sa žalobca mohol sám vysťahovať za pomoci ďalších zamestnancov . To, že sťahovanie má zabezpečiť vedúci správy a hospodárka nenasvedčuje tomu, že bude sťahovanie zabezpečené komisiou, ktorá bola predsedom súdu na to zriadená. Z obsahu tohto opatrenia doručeného žalobcovi dňa 27.3.2002 taká informácia , aká bola v tlači uverejnená nevyplýva a žalobca dňa 28.3.2002 nastúpil na riadnu dovolenku, z ktorej sa vrátil až 8.4.2002. Kancelária žalobcu bola presťahovaná počas dovolenky žalobcu dňa 5.4.2002, je preto zrejmé, že žalobca o tom, že predseda súdu zriadil komisiu na vysťahovanie jeho kancelárie nevedel a keď takáto informácia bola poskytnutá, bola v tejto časti nepravdivá. Ak aj žalobca mal informácie o postupe žalovaného pri sťahovaní kancelárie napr . od X.. Q. T. alebo vedúceho správy, tak je to možné, súd to nevylučuje ale takéto informácie nemal od žalovaného. Žalovaný teda svoje tvrdenie v tej časti , v ktorej tvrdil, že žalobca vedel o tom,že ak sa nevysťahuje z kancelárie, vysťahuje ho odtiaľ komisia na to zriadená nepreukázal. Z toho dôvodu súd žalobe v tejto časti vyhovel a určil, že informácia podpredsedníčky Okresného súdu v Žiline X.. X. T. s obsahom : " Pán V. vedel o sťahovaní. Vedel aj to, že ak neopustí svoju kanceláriu, vysťahuje ho odtiaľ komisia na to zriadená, " uverejnená v denníku Národná obroda dňa 9.4.2002 v článku s nadpisom "Ž. W. V. vybielili kanceláriu" je v časti : "Vedel aj to, že ak neopustí svoju kanceláriu, vysťahuje ho odtiaľ komisia na to zriadená" nepravdivá a právo žalobcu X.. V. V. priznané § 11 Občianskeho zákonníka porušené bolo. Súd takto rozhodol preto, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že ide o zásah spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti žalobcu vzhľadom na to, že informácia bola uverejnená v tlači , teda spôsobom prístupným širšej verejnosti. Zásah do práva na ochranu osobnosti vo forme poskytnutia informácie v článku bol spôsobilý porušiť právo na ochranu osobnosti aj vzhľadom na to, že z prvej časti článku vyplýva, že žalobca o sťahovaní nevedel a v kontexte s touto informáciou bola podaná informácia žalovaného. Obidve informácie, teda žalobcu a žalovanej strany potom nemohli byť pravdivé, skutočnosti zodpovedala len jedna. Skutočnosť, že došlo k zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti vyplýva zo svedeckých výpovedí X.. X. K. a najmä X.. Q. W.. Žalobca sa domáhal proti žalovanému aj náhrady nemajetkovej ujmy v sume 100 000,-Sk . Súd v tejto časti žalobe vyhovel len sčasti a uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu 10 000,-Sk. Vychádzal zo závažnosti ujmy a zo všetkých okolností dôležitých pre rozhodnutie, najmä z toho, že prvotnú informáciu zverejnil samotný žalobca a zabezpečil jej medializáciu a žalovaný poskytoval informáciu len z tohto dôvodu, z tohto dôvodu bol novinárom požiadaný o informáciu. Súd pri výške náhrady nemajetkovej ujmy zohľadnil aj skutočnosť, že žalobca všeobecne o sťahovaní nepochybne vedel, aj keď v konečnom dôsledku podľa výsledkov vykonaného dokazovania nebolo možné urobiť záver o tom, že vedel aj o tom, že ak sa nevysťahuje, vysťahuje ho komisia na to zriadená. Aj keď zo strany žalovaného poskytnutím tejto informácie došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu, tento zásah sa týkal len určitej časti jeho osobnosti, tej, ktorá súvisí s jeho pracovnou činnosťou, s pôsobením na Okresnom súde v Žiline , vo vzťahu k zamestnancom súdu, prokurátorom, advokátom, okruhu jeho príbuzných a známych. Aj keď ide o zásah do práva na ochranu osobnosti, na ochranu cti a dôstojnosti, nejde o zásah dotýkajúci sa ďalších aspektov osobnosti žalobcu. Súd s prihliadnutím na všetky tieto okolnosti považoval náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10 000,-Sk za primeranú a preto

túto sumu uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z týchto dôvodov a na základe týchto skutočností vo zvyšnej časti žalobu žalobcu na zaplatenie nemajetkovej ujmy ako nedôvodnú zamietol.

Žalobca zobral späť žalobu v časti o uložení povinnosti žalovanému v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku ospravedlniť sa žalobcovi X.. V. V. formou platenej inzercie v denníkoch Práca, SME a Nový čas nasledovne:

"Ospravedlnenie sudcovi Okresného súdu v Žiline X.. V. V.

Vážený pán, X.. V. V., denník Národná obroda dňa 9.4.2002 uverejnil článok s nadpisom "Ž. W. V. vybielili kanceláriu." V tomto článku bolo citované vyjadrenie podpredsedníčky Okresného súdu v Žiline X.. X. T. v tomto znení: "Pán V. vedel o sťahovaní. Vedel aj to, že ak neopustí svoju kanceláriu, vysťahuje ho odtiaľ komisia na to zriadená."

Podpredsedníčka Okresného súdu v Žiline X.. X. T. médiám poskytla nepravdivé informácie, pretože ste nevedeli o tom, že ak neopustíte svoju kanceláriu budete odtiaľ vysťahovaný komisiou na to zriadenou , v čase Vašej dovolenky. Okresný súd v Žiline tieto nepravdivé informácie odvoláva .

Poskytnutím nepravdivých informácii, ktoré boli následne zverejnené, bolo hrubo zasiahnuté do Vášho práva na ochranu osobnosti a za tento postup podpredsedníčky Okresného súdu v Žiline , X.. X. T. sa Vám Okresný súd v Žiline ospravedlňuje.

Povinnosť ospravedlniť sa bola Okresnému súdu v Žiline uložená rozsudkom v konaní pred Okresným súdom v Topoľčanoch" a v tejto časti konanie žiadal zastaviť.

Žalovaný so späťvzatím žaloby v tejto časti a zastavením konania v tejto časti súhlasil , súd preto podľa § 96 ods. 2 OSP pripustil späťvzatie žaloby v časti o uložení povinnosti žalovanému v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku ospravedlniť sa žalobcovi X.. V. V. formou platenej inzercie v denníkoch Práca, SME a Nový čas nasledovne:

"Ospravedlnenie sudcovi Okresného súdu v Žiline JUDr. V. V.

Vážený pán, X.. V. V., denník Národná obroda dňa 9.4.2002 uverejnil článok s nadpisom "Ž. W. V. vybielili kanceláriu. "V tomto článku bolo citované vyjadrenie podpredsedníčky Okresného súdu v Žiline X.. X. T. v tomto znení: "Pán V. vedel o sťahovaní. Vedel aj to, že ak neopustí svoju kanceláriu, vysťahuje ho odtiaľ komisia na to zriadená."

Podpredsedníčka Okresného súdu v Žiline JUDr. X. T. médiám poskytla nepravdivé informácie, pretože ste nevedeli o tom, že ak neopustíte svoju kanceláriu budete odtiaľ vysťahovaný komisiou na to zriadenou , v čase Vašej dovolenky. Okresný súd v Žiline tieto nepravdivé informácie odvoláva .

Poskytnutím nepravdivých informácii, ktoré boli následne zverejnené, bolo hrubo zasiahnuté do Vášho práva na ochranu osobnosti a za tento postup podpredsedníčky Okresného súdu v Žiline , X.. X. T. sa Vám Okresný súd v Žiline ospravedlňuje.

Povinnosť ospravedlniť sa bola Okresnému súdu v Žiline uložená rozsudkom v konaní pred Okresným súdom v Topoľčanoch" a v tejto časti konanie zastavil.

Súd podľa § 148 ods. 1 OSP uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť na účet tunajšieho súdu náhradu trov konania štátu v sume 819,50 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak z dôvodu, že štátu vznikli trovy svedočného v sume 1639,-Sk zaplatením svedočného svedkovi H.. X. P. v sume 1045,-Sk a svedkyni X. J. v sume 594,-Sk a na strane žalobcu nie sú podmienky pre priznanie oslobodenia od súdneho poplatku a zároveň ním podanej žalobe súd vyhovel len čiastočne.

Súd podľa § 148 ods. 1 OSP rozhodol tak, že trovy konania štátu v sume 819,50 Sk znáša štát, pretože v tejto časti vzhľadom na čiastočný úspech a neúspech v konaní by sa mal na zaplatení trov konania

štátu podieľať žalovaný. Vzhľadom na to, že žalovaný je podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zák.č. 71/1992 Z. z. oslobodený od súdnych poplatkov súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že tieto trovy konania štátu znáša štát.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd takto o náhrade trov konania rozhodol z dôvodu, že tak žalobca ako aj žalovaný boli v konaní úspešní len čiastočne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne neprísluśný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g) súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h) rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.